

La mare

Per Antonio García

La música, amb el seu poder inigualable, va demostrar un cop més la seva capacitat per transformar vides a la residència de Sant Quirze de Besora. La visita a la meva mare aquell dimarts al matí va ser un retrobament tendre però difícil. Ella té 98 anys, va en cadira de rodes i té una mobilitat i claredat mental ben limitades. No obstant això, buscant maneres de connectar amb ella, vaig decidir posar-li auriculars i reproduir cançons populars de l'època en què ella era jove.

L'efecte va ser sorprenent. La llum difusa de la sala semblava il·luminar-se amb el somriure radiant de la meva mare en escoltar les cançons que estimava. La música va evocar records i emocions en ella. Per un moment, semblava traslladar-se a la seva joventut, oblidant les limitacions de l'edat. La música es va convertir en una eina poderosa per crear moments de joia i connexió entre els residents de més edat. La cuidadora i el director de la residència van notar el canvi i em van preguntar què havia fet. Amb un somriure, vaig compartir que havia portat la meva mare a la discoteca amb aquelles cançons andaluses, anomenades *coplas*, que tant li agradaven.

Però l'impacte de la música no es va aturar aquí.

Potser va ser casualitat, però, uns dies després, em vaig assabentar que la residència organitzava una exhibició de guitarra pels residents, i una altra setmana els posaven un espectacle de sevillanes. Semblava que la música s'havia convertit en una eina poderosa per crear moments de felicitat i connexió entre els residents d'aquella llar de gent gran. La música no només portava consol i felicitat a la meva mare, sinó també als seus companys de residència.

Aquesta experiència em va fer reflexionar sobre el poder de la música a la vida de les persones. La música no té barreres d'edat, temps ni lloc. És capaç d'evocar records, despertar emocions i crear connexions significatives, fins i tot en situacions difícils com la vellesa i la pèrdua de mobilitat o claredat mental. La música es va convertir en una eina preuada per ajudar a la meva mare a connectar amb el seu passat, reviure records feliços i experimentar moments de joia en el present.

Des de llavors, cada vegada que visito la meva mare, li poso les cançons que li agradaven a la seva joventut. La música s'ha convertit en una forma especial de comunicació i connexió entre nosaltres, un pont que transcendeix les limitacions físiques i mentals de la vellesa. S'ha convertit en un recordatori del poder transformador de la música i en un regal preuat que li brinda a la meva mare moments de felicitat i connexió en el seu camí cap a l'etapa final de la seva vida.

**Diputació
Barcelona**

| *Xarxa de Biblioteques
Municipals*